

ຄວາມພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງ: ກໍລະນີສຶກສາທີ່ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ, ສປປ ລາວ

ຊອ ປທ ສິບຸນດ່ອນ ແກ້ວພິຈິດ*
ພາກວິຊາ ພູມສາດ-ປະຫວັດສາດ, ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງເຊິ່ງມີວິທີການສຶກສາໃນ 5 ດ້ານໄດ້ແກ່ 1. ສຶກສາດ້ານເນື້ອໃນລາຍວິຊາໃນຫຼັກສູດ, 2. ສຶກສາດ້ານຄຸສອນ, 3. ສຶກສາດ້ານການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ, 4. ສຶກສາດ້ານອຸປະກອນສະໜັບສະໜູນ, 5. ສຶກສາດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນ. ກຸ່ມຕົວຢ່າງ ແມ່ນຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີພາສາລາວມີຈຳນວນ 47 ຄົນ ໂດຍການຊຸ່ມແບບເຈາະຈົງ. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈເປັນແບບສອບຖາມຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ, ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ. ຜົນການວິໄຈພົບວ່າ ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງ ຫ້ອງ2ປະລິນຍາຕີພາສາລາວວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ ສົກຮຽນ 2024-2025 ທັງ5ດ້ານຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ານຄຸສອນ ($\bar{X}=4,36$; $SD=0,79$), ດ້ານການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ($\bar{X}=4,24$; $SD=0,83$); ດ້ານອຸປະກອນສະໜັບສະໜູນການຮຽນການສອນ ($\bar{X}=4,24$; $SD=0,83$); ດ້ານການວັດ-ປະເມີນຜົນ ($\bar{X}=4,24$; $SD=0,86$); ແລະ ດ້ານຫຼັກສູດ ($\bar{X}=3,92$; $SD=0,78$). ການຄົ້ນຄວ້ານີ້ຍັງໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຄຸສອນເນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຫຼາຍຂຶ້ນ, ນັກຮຽນໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ຄູມີອຸປະກອນ ແລະ ສື່ການສອນໃຫ້ກັບນັກຮຽນໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳ ແລະ ຄັດເລືອກເນື້ອໃນລາຍວິຊາທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ການນຳໄປໃຊ້.

ຄຳສັບສຳຄັນ: ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ, ດ້ານຄຸສອນ, ດ້ານກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ, ການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ

*ຕິດຕໍ່ພົວພັນ: ສິບຸນດ່ອນ ແກ້ວພິຈິດ; ໂທ: 020 92760085;

ອີເມວ: Siboundone7@hotmail.com

Received 15 December 2025

Received in revised form 17
January 2026

Accepted 26 January 2026

Students' Satisfaction with the Teaching and Learning of the Composition Course: A Case Study at Pakse Teacher Training College, Lao PDR

Siboundone KEOPHICHITH*

Department of Geography-History, Pakse Teacher Training College

Abstract

This research aimed to study students' satisfaction with the teaching and learning of the Composition course. The study examined five aspects: course content in the curriculum, instructor performance, organization of teaching and learning activities, supporting instructional materials and equipment, and measurement and evaluation of learning outcomes. The sample group consisted of 47 students from Class 2 of the Bachelor's Degree Program in Lao Language, selected through purposive sampling. The research instrument used was a satisfaction questionnaire, and statistical methods were applied to analyze the data. The findings revealed that students' overall satisfaction with the teaching and learning of the Composition course in Class 2 of the Bachelor's Degree Program in Lao Language at Pakse Teacher Training College, academic year 2024–2025, was at a very high level across all five aspects. These included: Instructor aspect (Mean = 4.36; SD = 0.79). Teaching and learning activities (Mean = 4.24; SD = 0.83). Instructional materials and supporting equipment (Mean = 4.24; SD = 0.83). Measurement and evaluation (Mean = 4.24; SD = 0.86). Curriculum content (Mean = 3.92; SD = 0.78). The study also recommended that instructors should encourage students to engage in deeper thinking, express creative and constructive opinions, provide adequate teaching materials and media to support learning activities, and select course content that is practical and beneficial for real-life application.

Keywords: Satisfaction, Teaching aspect, Learning and teaching activities, Assessment and evaluation.

ARTICLE INFO

*Correspondence: Siboundone KEOPHICHITH; Tel: 020 020 92760085;
Email: Siboundone7@hotmail.com

Received 15 December 2025
Received in revised form 17
January 2026
Accepted 26 January 2026

1. ພາກສະເໜີ

1.1 ຄວາມເປັນມາ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນຫາ

ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊແມ່ນສະຖາບັນການສຶກສາແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນໃນການສ້າງນັກສຶກສາຄອບຄຸມໃຊ້ສັງຄົມ ໂດຍເສີມສ້າງ ແລະ ພັດທະນານັກສຶກສາໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ມີຄຸນນະທໍາໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮຽນຮູ້ທາງດ້ານທິດສະດີໂປສ໌ພິດຕິກໍາເພື່ອພັດທະນາຂະບວນການຮຽນການສອນອອກຮັບໃຊ້ສັງຄົມ ເພື່ອພັດທະນາໃຫ້ຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ສູນພັດທະນາຄູ (2025, ໜ້າ 11) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖານການສ້າງຄູໃຫ້ກາຍເປັນສູນກາງແຫ່ງການພັດທະນາວິຊາຊີບຄູ ໂດຍຫັນເປັນທັນສະໄໝໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຊິ່ງມີຕົວຊີ້ວັດເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການພັດທະນາສື່ ການຮຽນການສອນແບບດິຈິຕອລ ແລະ ໃນການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນໃນຫ້ອງທົດລອງ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສະຖານການສ້າງຄູ.

ວິຊາຫັດແຕ່ງກໍ່ແມ່ນວິຊາໜຶ່ງທີ່ນອນໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູໃນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງໂດຍການຮອງຮັບເອົາພະນັກງານຄູທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນສູງ ແລ້ວມາເຊື່ອມຕໍ່ລະດັບປະລິນຍາຕີ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າ ແລະ ພັດທະນາທາງດ້ານວິຊາການສິດສອນ ໃຫ້ມີຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າ ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າ ປັດໄຈ

ຫຼັກທີ່ສໍາຄັນອີກອີກປະການໜຶ່ງກໍ່ຄືຄູ-ອາຈານຈະຕ້ອງມີຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຂະບວນການຮຽນການສອນທີ່ຍືດຜູ້ຮຽນເປັນສໍາຄັນທີ່ເພື່ອພັດທະນາໃຫ້ເປັນຄົນດີ ຄົນເກັ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ມັນແມ່ນການອອກແບບບັນດາຫຼັກສູດການຮຽນການສອນໂດຍສະເພາະຫຼັກສູດໃນລາຍວິຊາຫັດແຕ່ງເຊິ່ງເນັ້ນເຖິງດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ດ້ານທັກສະ ແລະ ການນໍາໄປໃຊ້ ການອອກແບບຫຼັກໃນປັດຈຸບັນແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການຮຽນຮູ້ແບບໃໝ່ ທີ່ເນັ້ນເຖິງຜູ້ຮຽນເປັນຫຼັກສະນັ້ນທາງກະຊວງສຶກສາຈຶ່ງເຫັນຄວາມສໍາຄັນໃນລາຍວິຊາຫັດແຕ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍສົ່ງເສີມນັກຮຽນໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານການແຕ່ງເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດທີ່ສາມາດນໍາໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ຈຶ່ງໄດ້ມີຫຼັກສູດນີ້ຂຶ້ນ ປະກອບເຂົ້າໃນການຮຽນການສອນແຕ່ກໍ່ປະສະຈາກບໍ່ໄດ້ສໍາລັບການຮຽນການສອນຕ້ອງມີຄູເປັນຜູ້ສິດສອນນີ້ກໍ່ແມ່ນດ້ານໜຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສຶກສາ ເພາະວ່າໃນປັດຈຸບັນການສອນຂອງຄູແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາໄປເລື້ອງໆໂດຍສະເພາະໃນຍົກປະຈຸບັນເປັນຍຸກຍົກທີ່ໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີເພື່ອພັດທະນາສັກກະຍະພາບຂອງຄູສອນການສອນເປັນຂະບວນການທາງວິຊາການທີ່ມີບົດບາດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຍິ່ງໃນການໃຫ້ການສຶກສາແກ່ນັກຮຽນທີ່ຈິງແລ້ວການສອນກໍ່ຄືການຈັດການໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ປະສົບການທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ມີຄວາມຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໃນການດໍາລົງຊີວິດ

ສັງຄົມ. ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ໃນການສຶກສາໃນສັງຄົມໂດຍສະເພາະ ຢ່າງຫຍິບ ຄູອາຈານຜູ້ສອນຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນ ຫຼັກການ, ວິທີການ ແລະ ເທັກນິກກ່ຽວກັບການສອນຢ່າງແທ້ຈິງ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບ Mali (Thaksa kuang 2016, ໜ້າ 1) ການຈັດການສຶກສາທີ່ມີຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ທັນ ໂລກເພື່ອປະກອບຄວາມຮູ້ ແລະພັດທະນາຄວາມຮູ້ຜູ້ຮຽນໃຫ້ ເປັນຄົນເກັ່ງ, ການສິດສອນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນເກັ່ງໄດ້ ການ ສອນຂອງຄູກໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີຂະບວນການຈັດກິດຈະກຳທີ່ໜ້າພໍໃຈ, ການຈັກກິດຈະກຳການຮຽນການສອນແມ່ນໃຈການຂອງການ ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ດ້ານນີ້ກໍ່ຖືວ່າເປັນບັນສຳຄັນຊອກວິທີການຈັດ ກິດຈະກຳການຮຽນການສອນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້. ຈາກນັ້ນ ການສົ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ມີປະສິດທິພາບຕ້ອງມີອຸປະກອນສະນັບສະໜູນ ການຮຽນການສອນ, ມີສື່ການສອນເພື່ອຈະດຳເນີນການຮຽນຮູ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນວິຊາຫັດແຕ່ງ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍໃນການ ພັດທະນາແນວຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ບັນຫາສຸດທ້າຍກໍ່ຄື ເມື່ອເວລາສອນແລ້ວຄູຜູ້ສອນຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງ ກາຮຽນ ແລະ ຜົນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ.ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ເຊິ່ງເປັນປະເດັນທີ່ຜູ້ວິໄຈຈະຕ້ອງໄດ້ສຶກສາໃນວິທີການ ປະເມີນໃນລາຍວິຊາຫັດແຕ່ງ

Aksat satsoungnern (2015) ກ່າວວ່າ ຄວາມເພິ່ງ ພໍໃຈ ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງບຸກຄົນໃນທາງບວກ ຄວາມມັກ ຄວາມສະບາຍໃຈ ຄວາມສຸກໃຈຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມໃນດ້ານຕ່າງ ໆ ຫຼື ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ພໍໃຈຕໍ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມມັກ ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບຸກຄົນບັນລຸເຖິງ ຄວາມຕ້ອງການ. ນອກຈາກນີ້ ກໍ່ຍັງມີ Thipyva Yindi (2019) ກ່າວວ່າ ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ໝາຍເຖິງ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມນິກຄິດ ຫຼື ຄວາມຄິດເຫັນຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນທີ່ມັກ ຫຼື ເພິ່ງພໍໃຈໃນດ້ານເນື້ອ ໃນ ດ້ານການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນດ້ານສື່ ແລະ ແຫຼ່ງ ຮຽນຮູ້ ດ້ານການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ແລະ ຄວນຈະ ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມການຮັບຮູ້ຂອງແຕ່ລະຄົນພຶດຕິກຳຕໍ່ການ ປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈະເລີນງອກງາມໃນທຸກ ດ້ານຊຶ່ງອາດເປັນທາງບວກ ຫຼືທາງດ້ານລົບຂອງພຶດຕິກຳນັ້ນໆ.

ຈາກຄວາມໝາຍຂອງນັກການສຶກສາຫຼາຍທ່ານກ່າວມາ ນັ້ນ ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ໝາຍເຖິງ ຄວາມຮູ້ສຶກນິກ ຄິດ ຄວາມມັກ ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸກຄົນຕໍ່ສິ່ງຕ່າງໆ ໄປໃນທາງ ບວກ ແລະ ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນສຸກເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດ ຫຼື ໄດ້ຕາມສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃນການເຮັດວຽກງານ ຫຼື ປະຕິບັດ ກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ ຂອງນັກການສຶກສາ

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ວິໄຈໃນນາມທີ່ເປັນຄູສອນວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ເຫັນໄດ້ວ່າການສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນການສອນວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ຂອງນັກສຶກສາທ້ອງ ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວພາກຕໍ່ ເນື່ອງ ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ ຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງຄົ້ນຄິດເຖິງຄວາມສຳຄັນໃນ ການປັບປຸງການຮຽນການສອນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເປັນຂະບວນການທີ່ຈະເກີດປະໂຫຍດອັນສູງສຸດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ ແລະ ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ທັກສະການ

ຮຽນຮູ້ໃນວິຊາຫັດແຕ່ງໄປພ້ອມໆກັນ ຈຶ່ງສົນໃຈທີ່ຈະສຶກສາ ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງ ໃນ5ດ້ານ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ.

1.2. ຄຳຖາມຂອງການຄົ້ນຄ້ວາ
ນັກສຶກສາມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ໃນກິດຈະກຳການຮຽນການ ສອນວິຊາຫັດແຕ່ງໃນ 5 ດ້ານຢູ່ໃນລະດັບໃດ?

1.3. ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄ້ວາ
ເພື່ອສຶກສາລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນການສອນ ວິຊາຫັດແຕ່ງ ຂອງນັກສຶກສາທ້ອງ ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວ ພາກ ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນ 5 ດ້ານ.

2. ບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ວິທີສອນຂອງຄູກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງທີ່ສິ່ງຄວາມຮູ້ໂດຍຜ່ານ ຂະບວນການກິດຈະກຳ ການສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຂອງ ນັກຮຽນທີ່ມີຕໍ່ຄຸນນະພາບການສອນຂອງຄູ ແລະ ປັດໄຈສະນັບ ສະໜູນການຮຽນຂອງວິຊາຫັດແຕ່ງຂອງນັກຮຽນພາກຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍໄດ້ສຶກສາຢູ່ໃນ 5ດ້ານຄື ດ້ານຫຼັກສູດ, ດ້ານຄູສອນ, ດ້ານ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ, ດ້ານອຸປະກອນສະໜັບ ສະໜູນການຮຽນການສອນ ແລະ ດ້ານການວັດປະເມີນຜົນ.

2.1. ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນວິຊາ ພູມສາດ

ລັດດາໄລ ສີລາໄມ (2021 ບົດຄັດຫຍໍ້) ຜົນການສຶກ ສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກສຶກສາສາຂາຄູພູມສາດທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນ ການສອນຂອງຄູ ໃນໝວດວິຊາ ປະຫວັດສາດ ວິທະຍາໄລຄູປາກ ເຊ ສຶກຮຽນ 2020-2021 ໃນ 5 ດ້ານ ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມມີ ຈຳນວນທັງໝົດ 58 ຄົນ ເທົ່າກັບ 100% ໃນນັ້ນເປັນເພດຍິງມີຈຳ ນວນ 42 ຄົນ ກວມເອົາ 72,41% ແລະ ເພດຊາຍມີຈຳນວນ 16 ຄົນ ກວມເອົາ 27,58% ແລະ ແບບສອບຖາມມີຈຳນວນ58 ສະບັບ ແຕ່ລະສະບັບມີ 56 ຂໍ້ ເພື່ອຕົກແບບສອບຖາມ. ຄວາມ ຄິດເຫັນຂອງນັກຮຽນສາຂາຄູ ພູມສາດປີທີ 1,2 ແລະ 3 ກ່ຽວກັບ ການສອນຂອງຄູໃນໝວດວິຊາ ປະຫວັດສາດ ວິທະຍາໄລຄູປາກ ເຊ ສຶກຮຽນ 2020-2021 ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດໃນ 5 ດ້ານຄື :

1. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກສຶກສາ ສາຂາຄູພູມສາດທີ່ ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນໝວດ ວິຊາປະຫວັດສາດ ໃນ ດ້ານເນື້ອໃນບົດຮຽນ ເຫັນວ່າມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,65 ເມື່ອ ພິຈາລະນາເປັນລາຍ ຫົວຂໍ້ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດໄດ້ແກ່: ວິຊາ ປະຫວັດສາດເປັນວິຊາທີ່ມີເນື້ອໃນສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ຢູ່ໃນ ລະດັບ ຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 4,38, ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່: ວິຊາ ປະຫວັດສາດເປັນວິຊາທີ່ໜ້າ ສົນໃຈ ແລະ ຢາກຄົ້ນຄ້ວາ ຢູ່ໃນ ລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,90 ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ ໄດ້ແກ່: ວິຊາປະຫວັດສາດເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາ ເພີດເພີນໃນເວລາຮຽນ ຢູ່ໃນລະດັບກາງ ເຊິ່ງມີຄ່າ ສະເລ່ຍເທົ່າ ກັບ 3,34.

2. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກສຶກສາ ສາຂາຄູພູມສາດທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນໝວດ ວິຊາປະຫວັດສາດ ໃນດ້ານການສອນຂອງຄູ ເຫັນວ່າມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,77 ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍຫົວຂໍ້ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດໄດ້ແກ່: ຄູສອນປະຫວັດສາດ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນເວລາສອນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,98, ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ : ຄູມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການ ສອນປະຫວັດໄດ້ດີ ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,86 ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ໄດ້ແກ່: ຄູສອນປະຫວັດສາດໄດ້ຕິແຕກເນື້ອໃນບົດ ຮຽນໃນເວລາສອນ ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າ ສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,59.

3. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກສຶກສາ ສາຂາຄູພູມສາດທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນໝວດ ວິຊາປະຫວັດສາດ ໃນດ້ານກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ເຫັນວ່າມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,73 ເມື່ອ ພິຈາລະນາເປັນລາຍຫົວຂໍ້ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດໄດ້ແກ່ : ຄູສອນປະຫວັດສາດມີການຈັດກິດຈະກຳ ແບບກຸ່ມ (ລາຍງານ) ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,97, ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່: ຄູສອນ ປະຫວັດສາດໄດ້ເປີດໂອກາດນັກສຶກສາ ໄດ້ມີໂອກາດສົນທະນາແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ໃນການຮຽນກັບໝູ່ເພື່ອນ ຈົນໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,93 ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ ໄດ້ແກ່: ນັກສຶກສາມີຄວາມມ່ວນ ຊື່ນກັບການຮ່ວມເຮັດກິດຈະກຳຈົນປະ ລິບຜົນສຳເລັດ ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,55.

4. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກສຶກສາ ສາຂາຄູພູມສາດທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນໝວດ ວິຊາປະຫວັດສາດ ໃນດ້ານສຶກສາສອນ ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນ ເຫັນວ່າມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າ ກັບ 3,72 ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍຫົວຂໍ້ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດໄດ້ແກ່ : ເປັນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍສາມາດສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 4,02, ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່: ຄູໄດ້ນຳໃຊ້ສື່ການສອນໃນທຸກໆຊົ່ວໂມງ ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,91 ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ໄດ້ແກ່: ການຮຽນຮູ້ກິດຈະກຳການທົດລອງ ໂດຍໃຊ້ສື່ຂອງຈິງຕ່າງໆ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນ ເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,52.

5. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກສຶກສາ ສາຂາຄູພູມສາດທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນໝວດ ວິຊາປະຫວັດສາດ ໃນດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເຫັນວ່າມີຄ່າສະເລ່ຍ ເທົ່າກັບ 3,60 ເມື່ອ ພິຈາລະນາເປັນລາຍຫົວຂໍ້ ຂໍ້ທີ່ມີ ຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດໄດ້ແກ່: ມີການວັດປະເມີນຜົນໃນເວລາຮຽນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,81, ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່: ແນະນຳໃຫ້ນັກສຶກສາຮູ້ເກນຄະແນນ ແລະ ຊັດເຈນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,72 ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນ ມີຢູ່ 3 ຂໍ້ໄດ້ແກ່: ນັກສຶກສາມີໂອກາດໄດ້ຮັບຮູ້ຄະແນນຂອງຕົນເອງ ແລະ ຂອງກຸ່ມ, ເມື່ອມີການທົດສອບຍ່ອຍນັກຮຽນມີຄວາມພໍໃຈໃນຄະແນນຂອງຕົນເອງ, ມີການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຫຼາຍຮູບແບບ ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,52.

ອັດຕາສ່ວນຂອງຄະແນນສະເລ່ຍ ແລະ ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານຂອງນັກຮຽນໃນການຕອບແບບສອບຖາມ ໃນ 5 ດ້ານ ພົບວ່າ ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກສຶກສາ ສາຂາຄູພູມສາດທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນໝວດວິຊາປະຫວັດສາດ ດ້ານທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງກວ່າໝູ່ໄດ້ແກ່ : ດ້ານການສອນຂອງຄູ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,77 ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່: ດ້ານກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,73 ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍນ້ອຍກວ່າໝູ່ໄດ້ແກ່: ດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3,60.

2.2. ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນໃນຄຸນນະພາບການຮຽນການສອນ

ອັນຈະລິ ພິມໄພ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານ (2005, ໜ້າ 18-19) ໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຄວາມພໍໃຈຂອງນັກຮຽນ. ຄຸນນະພາບການຮຽນການສອນ ແລະ ບັດໄຈສະໜັບສະໜູນຂອງຄະນະເຕັກໂນໂລຢີອຸດສະຫະກຳ, ມະຫາວິທະຍາໄລລາດຊະພັດ ນະຄອນສີທຳມະລາດ ໂດຍການສຶກສາ 4 ດ້ານຄື: ຄົນ, ສະຖານທີ່ສື່ມວນຊົນ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ງົບປະມານ ເຊິ່ງຜົນການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າ:

1. ດ້ານບຸກຄະລາກອນ: ພົບວ່ານັກຮຽນຢູ່ໃນລະດັບຄວາມພໍໃຈສ່ວນຕົວ. ແລະ ລະດັບຄວາມພໍໃຈ ນັກຮຽນກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບການສອນຂອງຄູໃນທຸກລາຍການຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງ. ທັງສອງດ້ານ, ຈະມີຄວາມສອດຄ່ອງຄື ຄຸນສົມບັດທາງການສຶກສາຂອງຄູສອນນຳພາຈະເຮັດໃຫ້ຄູມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກການສອນ ມີການຊີ້ແຈງແຜນການສອນ, ອະທິບາຍຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ແລະ ມາດຖານການປະເມີນຜົນໃຫ້ນັກຮຽນມີເຕັກນິກການສອນ. ການເຄື່ອນໄຫວການຮຽນການສອນທີ່ຫຼາກຫຼາຍແມ່ນເໝາະສົມກັບເນື້ອໃນ ພ້ອມທັງມີຄວາມພໍໃຈກັບບຸກຄະລິກຂອງຄູ.

2. ດ້ານທີ່ຕັ້ງໄດ້ພົບເຫັນວ່າ ນັກຮຽນມີຄວາມພໍໃຈໂດຍລວມຕໍ່ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນລະດັບປານກາງຂອງນັກສຶກສາທີ່ ເຂົາເຈົ້າພໍໃຈຫຼາຍກັບທີ່ຕັ້ງຂອງອາຄານ ແລະ ຈຳນວນເກົ້າອີ້ໃນຫ້ອງຮຽນ, ສ່ວນຄວາມເພິ່ງພໍໃຈທີ່ມີຕໍ່ໂຮງຝັກງານ. ນັກຮຽນມີຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບຕໍ່າ.

3. ດ້ານສື່ມວນຊົນ ພົບວ່ານັກຮຽນມີຄວາມພໍໃຈຕໍ່ສື່ມວນຊົນໃນລະດັບປານກາງ, ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນພໍໃຈ ທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມທັນສະໄໝຂອງສື່ທີ່ໃຊ້ໃນການສອນ, ສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ນັກຮຽນພໍໃຈແມ່ນຄວາມພຽງພໍຂອງເຄື່ອງຈັກຕໍ່ຈຳນວນນັກສຶກສາ.

4. ໃນດ້ານງົບປະມານ, ເຫັນວ່ານັກຮຽນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ລາຍການງົບປະມານທັງໝົດຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ. ລະດັບ

ຄວາມພໍໃຈທີ່ຕໍ່າສຸດແມ່ນການແຈ້ງລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຈຳນວນ ງົບປະມານຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ.

ຈາກນັກຄົ້ນຄວ້າໄດ້ສຶກສາແນວຄວາມຄິດ, ທິດສະດີ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດສະຫຼຸບບັນຫາທີ່ ສຳຄັນ ແລະ ເຫັນໄດ້. ຕ້ອງໄດ້ສຳຫຼວດຄວາມພໍໃຈຂອງນັກຮຽນ ຕໍ່ການຈັດການຮຽນ-ການສອນໃນຫຼັກສູດຂອງກົມສະຖິຕິໃນ 3 ດ້ານຄື: 1. ວິຊາໃນຫຼັກສູດ 2. ຄູສອນ 3. ວິທີການສອນ ແລະ ກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ 4. ການວັດແທກ ແລະ ປະເມີນ ຜົນການຮຽນການສອນ. ແລະ ການຮຽນຮູ້, 5 ບັດໄຈສະໜັບສະ ໜູນການຮຽນ-ການສອນ.

3. ວິທີດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ

ເປັນການຄົ້ນຄວ້າໂດຍໃຊ້ລະບຽບວິທີການຄົ້ນຄວ້າໃນ ຊັ້ນຮຽນ ໃນການວິໄຈເທື່ອນີ້ ຜູ້ວິໄຈໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າບັນດາ ເອກະສານ ແລະ ງານວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເພື່ອເປັນພື້ນຖານສຳລັບດຳເນີນການວິໄຈ ແລະ ມີ ຈຸດປະສົງຈະສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນ-ການສອນວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ໃນ 5 ດ້ານ ໂດຍຜູ້ວິໄຈໄດ້ດຳເນີນການເປັນຂັ້ນຕອນ ຕາມລຳດັບດັ່ງນີ້:

1. ການກຳນົດປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ
2. ການສ້າງເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈ
3. ວິທີເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ
4. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການແປຜົນ

3.1 ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈເທື່ອນີ້ໄດ້ແກ່ນັກສຶກສາ ຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວພາກຕໍ່ເນື່ອງ ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ ຈຳນວນ 47 ຄົນ.

ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈໄດ້ແກ່ນັກສຶກສາຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີພາສາລາວພາກຕໍ່ເນື່ອງ ຈຳນວນ 47 ຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ມາ ຈາກການເລືອກກຸ່ມເປົ້າໝາຍ (Targeting) ເຊິ່ງແບ່ງເປັນກຸ່ມທີ່ມີ ຄວາມສຳຫຼາຍທີ່ສຸດ (Main Target Group) ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີ ຄວາມສຳຄັນຮອງລົງມາ(2nd Target Group) ໃນຫ້ອງຮຽນ ພາກວິຊາພູມສາດ-ປະຫວັດສາດ ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ.

ຕົວປ່ຽນທີ່ຈະສຶກສາ

1. ຕົວປ່ຽນຕົ້ນ
 1. ການຈັດການຮຽນການສອນໃນຫຼັກສູດ ຫັດແຕ່ງ
2. ຕົວປ່ຽນຕາມ
 - 2.1. ດ້ານເນື້ອໃນຫຼັກສູດວິຊາຫັດແຕ່ງ
 - 2.2. ດ້ານຄູ່ຜູ້ສອນ
 - 2.3. ດ້ານການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ
 - 2.4. ດ້ານອຸປະກອນສະໜັບສະໜູນ
 - 2.5. ດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນ.

3.2 ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

- ແບບສອບຖາມຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ

ແບບສອບຖາມສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນ- ການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງ ຂອງນັກສຶກສາຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີ ພາສາ ລາວ ພາກຕໍ່ເນື່ອງ ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ຕອນ ໄດ້ແກ່

ຕອນທີ່ 1 ແບບສອບຖາມກ່ຽວກັບສະຖານພາຍທົ່ວໄປ ຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມໄດ້ແກ່ນັກຮຽນ ລັກສະນະຂໍ້ຄຳຖາມ ເປັນແບບກວດສອບລາຍການ (Check List)

ຕອນທີ່ 2 ແບບສອບຖາມຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ທີ່ຈະສຶກ ສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນການສອນວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ຂອງ ນັກສຶກສາຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວ ພາກຕໍ່ເນື່ອງ ວິທະຍາໄລ ຄູປາກເຊ ມີລັກສະນະຂໍ້ຄຳຖາມເປັນແບບ ມາດຕາສ່ວນປະມານ ຄ່າ (Rating Scale) ຂອງລິເຄີ (Likert) ມີ 5 ລະດັບ ດັ່ງນີ້: ລະດັບການປະຕິບັດຫຼາຍທີ່ສຸດ ມີຄ່າເທົ່າກັບ 5 ຄະແນນ ລະດັບການປະຕິບັດຫຼາຍ ມີຄ່າເທົ່າກັບ 4 ຄະແນນ ລະດັບການປະຕິບັດປານກາງ ມີຄ່າເທົ່າກັບ 3 ຄະແນນ ລະດັບການປະຕິບັດນ້ອຍ ມີຄ່າເທົ່າກັບ 2 ຄະແນນ ລະດັບການປະຕິບັດນ້ອຍທີ່ສຸດ ມີຄ່າເທົ່າກັບ 1 ຄະແນນ

ຕອນທີ່ 3 ໃຫ້ສະເໜີບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ ຈະສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນການສອນວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ຂອງນັກສຶກສາຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວ ພາກຕໍ່ເນື່ອງ ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ

3.3 ວິທີເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ຜູ້ວິໄຈໄດ້ດຳເນີນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ ຕາມຂັ້ນ ຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ໜັງສື ອະນຸມັດດຳເນີນການວິໄຈຈາກ ຜູ້ອຳນວຍການ ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ
2. ຂໍ້ໜັງສື ອະນຸມັດການຮັບຮ້ອງການນຳສະເໜີບົດໂຄງການການ ຄົ້ນຄວ້າດຳເນີນການວິໄຈຈາກ ຜູ້ອຳນວຍການວິທະຍາໄລຄູ.
3. ຜູ້ວິໄຈໄດ້ດຳເນີນການສ້າງເຄື່ອງມື(ແບບສອບຖາມ) ໂດຍສຶກ ສາເອກະສານ ງານວິໄຈ ເພື່ອກຳນົດກອບແນວຄິດ ແລະ ນິຍາມ ສັບທັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຫົວຂໍ້ທີ່ຈະສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນຂະບວນ ການຈັດການຮຽນການສອນສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຈະເນັ້ນການຮຽນທີ່ ເອົານັກຮຽນເປັນຈຸດໃຈກາງໃຊ້ວິທີສອບແບບເປັນກຸ່ມເຊິ່ງໃຫ້ ນັກຮຽນໄດ້ສົນທະນາຮ່ວມກັນ ແລະ ຮຽນຮູ້ໄປດ້ວຍກັນຄູເປັນ ຜູ້ນຳຫົວຂໍ້ມາໃຫ້ ແລະ ນັກຮຽນເປັນຜູ້ແຕ່ງຕົວຈິງຫຼັງຈາກນັ້ນຈິ່ງ ໃຫ້ຕ່າງນຳມາລາຍງານກຸ່ມ ເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາແບບສອບຖາມໃຫ້ຄວບຄູ່ຖືກຕາມວັດຖຸປະສົງ ຂອງການວິໄຈ.
4. ສຶກສາວິທີການສ້າງແບບສອບຖາມເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການ ສ້າງແບບສອບຖາມ
5. ແບບສອບຖາມຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ຈຳນວນ 47 ຄົນ

6. ສ້າງແບບສອບຖາມໃນແຕ່ລະຕອນໂດຍໃຫ້ຕອບບັນຫາຂອງຂໍ້ຄໍາຖາມສອດຄ່ອງກັບນິຍາມ ສັບກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຈະສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນ-ການສອນວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ຂອງນັກສຶກສາ ຫ້ອງ 2ປຕ ພາສາລາວ ສີກຮຽນ 2024-2025

7. ນໍາແບບສອບຖາມທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໄປຂໍຄວາມເຫັນຈາກອາຈານທີ່ປຶກາບົດວິໄຈ ເພື່ອ ປັບປຸງແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມກັບເນື້ອຫາ ແລະ ການໃຊ້ພາສາໃນແບບສອບຖາມ

8. ນໍາແບບສອບຖາມທີ່ປັບປຸງແກ້ໄຂຕາມຄໍາແນະນໍາຂອງອາຈານທີ່ປຶກາສາບົດວິໄຈ ພິຈາລະນາເພື່ອກວດສອບ ແລະ ແກ້ໄຂປະເດັນຂໍ້ຄໍາຖາມ

9. ນໍາແບບສອບຖາມທີ່ໄດ້ປັບປຸງແກ້ໄຂແລ້ວ ໄປທົດລອງໃຊ້ (Try out) ກັບນັກຮຽນ ຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວ ພາກຕໍ່ເນື່ອງ ທີ່ເລືອກເອົາ ຈໍານວນ 10 ຄົນ ເພື່ອຫາຄ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Reliability) ຂອງແບບສອບຖາມຜົນພົບວ່າຄ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແບບສອບຖາມທັງໝົດສະບັບ 0,948.

10. ນໍາແບບສອບຖາມໄປຈັດເປັນແບບສອບຖາມ ສະບັບສົມບູນກະກຽມນໍາໄປໃຊ້ເກັບລວມຂໍ້ມູນກັບກຸ່ມຕົວຢ່າງ.

11. ຜູ້ວິໄຈດໍາເນີນການແຈກຈາຍແບບສອບຖາມໃຫ້ນັກຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ກໍາໜົດໃຫ້ສົ່ງຄືນພາຍໃນ 2 ວັນ.

3.4 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຜູ້ວິໄຈດໍາເນີນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ໂດຍນໍາແບບສອບຖາມທີ່ໄດ້ມາກວດສອບຄວາມສົມບູນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ແລ້ວນໍາມາເຮັດການວິເຄາະຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:

1. ແບບສອບຖາມ ຄູ່ຜູ້ວິໄຈໄດ້ມາຄັດເລືອກກວດສອບຄວາມສົມບູນ ແລ້ວນໍາມາວິເຄາະ ດັ່ງນີ້:

1.1 ແບບສອບຖາມ ກວດໃຫ້ຄະແນນຄໍາຕອບຊຶ່ງເປັນແບບມາດຕາສ່ວນປະມານຄ່າ (Rating Scale) 5 ລະດັບຄື ໃຫ້ຄະແນນ 5, 4, 3, 2, ຫຼື 1 ຄະແນນ ເມື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາຕອບໃນບ່ອນ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຫຼາຍປານກາງ ນ້ອຍ ຫຼື ນ້ອຍທີ່ສຸດ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.

2. ດໍາເນີນການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບສອບຖາມ ໂດຍໃຊ້ສຸດຄິດໄລ່ທາງສະຖິຕິດັ່ງນີ້:

2.1 ແບບສອບຖາມ ຫາຄ່າສະເລ່ຍ (Mean) ແລະ ຄ່າຄວາມບໍ່ຮຽບເບນມາດຕະຖານ (Standard Deviation) ຂອງການສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ໃນການຮຽນ ການສອນ ວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ໂດຍພາບລວມແຕ່ລະດ້ານ ແລະ ແຕ່ລະຂໍ້ເພື່ອນໍາສະເໜີເປັນຕາຕະລາງປະກອບການບັນລະຍາຍ

ການແປຜົນ

ໃນການແປຜົນຄວາມໝາຍຂອງຄ່າສະເລ່ຍໂດຍໃຊ້ເກນດັ່ງນີ້ ບຸນຊົມ ສີລະອາດ(ອ້າງໃນຄໍາພຽນ ເມກຈອນ 2007: 67)

ຄ່າສະເລ່ຍຕັ້ງແຕ່ 1.00-1.49 ໝາຍເຖິງສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນວິຊາຫັດແຕ່ງໃນລະດັບນ້ອຍທີ່ສຸດ

ຄ່າສະເລ່ຍຕັ້ງແຕ່ 1.50-2.49 ໝາຍເຖິງ ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນວິຊາຫັດແຕ່ງ ຢູ່ໃນລະດັບນ້ອຍ

ຄ່າເສລີຍຕັ້ງແຕ່ 2.50-3.49 ໝາຍເຖິງ ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນວິຊາຫັດແຕ່ງ ຢູ່ໃນລະດັບປານກລາງ

ຄ່າເສລີຍຕັ້ງແຕ່ 3.50-4.49 ໝາຍເຖິງ ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນວິຊາຫັດແຕ່ງ ຢູ່ໃນລະດັບຫລາຍ

ຄ່າເສລີຍຕັ້ງແຕ່ 4.50-5.00 ໝາຍເຖິງ ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນວິຊາຫັດແຕ່ງ ໃນລະດັບຫລາຍທີ່ສຸດ

ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ມີດັ່ງນີ້
1. ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການຫາຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງມື ໄດ້ແກ່ 1.1 ຄ່າຕັດສະນີຄວາມສອດຄ່ອງ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ເພື່ອຫາຄວາມ ທ່ຽງກົງເຄື່ອງມື.

2 ສະຖິຕິພື້ນຖານ ໄດ້ແກ່

2.1 ຄ່າຮ້ອຍລະ (Percentage)

2.2 ຄ່າສະເລ່ຍ (Mean)

2.3 ຄ່າຄວາມບໍ່ຮຽບເບນມາດຕະຖານ (Standard Deviation)

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຄັ້ງນີ້ໄດ້ນໍາໃຊ້ສຸດຄິດໄລ່ ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ໄດ້ນໍາໃຊ້ສະຖິຕິດັ່ງນີ້:

1. ຄິດໄລ່ຄ່າເປີເຊັນ

$$p = \frac{f}{n} \times 100\%$$

P = ແມ່ນຄ່າເປີເຊັນ

F = ແມ່ນຄວາມຖີ່ຂອງຂໍ້ມູນ

N = ແມ່ນຈໍານວນຜູ້ຕອບ

2. ຄ່າສະເລ່ຍ

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

\bar{X} = ແທນໃຫ້ຄ່າສະເລ່ຍ

$$\sum x_i = \text{ແທນໃຫ້ຈໍານວນປະຊາກອນທັງໝົດ}$$

n = ແທນຜົນບວກຂອງຄະແນນກັບຄວາມທີ່

3. ຄ່າຜົນປ່ຽນມາດຕາຖານ

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

SD = ແມ່ນຄ່າຜົນປ່ຽນມາດຕະຖານ

N = ແມ່ນນັກຮຽນທັງໝົດ

X = ແມ່ນຄະແນນແຕ່ລະຫວ່າງ

4. ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ

4.1 ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈເທື່ອນີ້ໄດ້ແກ່ນັກຮຽນ ຫ້ອງ 2 ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວ ພາກຕໍ່ເນື່ອງ ວິທະຍາໄລຄູປາກ ເຊ ຈຳນວນ 47 ຄົນ ເຊິ່ງກຸ່ມຕົວຢ່າງກໍ່ແມ່ນນັກສຶກສາຈຳນວນ 47 ຄົນ.

ຕາຕະລາງ 1. ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງຜູ້ຕອບຄຳຖາມ

ລດ	ເພດ	ຈຳນວນ	ເປີເຊັນ
1	ຍິງ	26	55,31
2	ຊາຍ	21	44,68
ລວມ		47	100.00

ຈາກຕາຕະລາງ 1. ພົບວ່າ: ນັກສຶກສາທີ່ຕອບແບບ ສອບຖາມຈຳນວນທັງໝົດແມ່ນ ຈຳນວນ 47 ຄົນ ເປັນຍິງ 26 ຄົນ ຄິດເປັນເປີເຊັນແມ່ນ ເທົ່າກັບ 100 % ເປັນເພດຊາຍ 35,48 %, ເປັນ ຍິງ 64, 51 % ລະດັບການສຶກສາ ແມ່ນຊັ້ນ ປະລິນຍາຕີ ເປັນພະນັກງານມາຮຽນຕໍ່ ພາກຕໍ່ເນື່ອງ ຈຳນວນ 47 ຄົນ, ມີປະສົບການໃນການສອນຕັ້ງແຕ່ 2 ປີຂຶ້ນໄປ.

ການວິເຄາະຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນການສອນ ວິຊາຫັດແຕ່ງໃນ 5 ດ້ານໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືດ້ວຍແບບສອບຖາມ ໃຫ້ກັບນັກຮຽນເປັນຜູ້ຕອບໂດຍແບ່ງການສະເໜີຜົນການວິເຄາະ ຂໍ້ມູນເປັນຕອນດັ່ງນີ້:

4.2. ດ້ານເນື້ອໃນລາຍວິຊາໃນຫຼັກສູດ ຂອງວິຊາຫັດແຕ່ງ

ຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄວາມເພິ່ງພໍໃຈພົບວ່າ ($\bar{X} = 3,92$; $SD = 0,78$) ແມ່ນສິ່ງຜິດຕໍ່ກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນລະດັບ ຫຼາຍ ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ເຫັນວ່າ: ເນື້ອໃນລາຍວິຊາມີ ປະໂຫຍດຕໍ່ການນຳໄປໃຊ້ ($\bar{X} = 4,12$ $SD = 0,89$) ຮອງລົງມາ ແມ່ນຫົວຂໍ້ເນື້ອໃນລາຍວິຊາມີຄວາມເໝາະສົມກັບພື້ນຖານຂອງຜູ້ ຮຽນ ($\bar{X} = 4,01$; $SD = 0,85$) ສ່ວນຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດແມ່ນ ເນື້ອໃນລາຍວິຊາແມ່ນເໝາະສົມກັບຈຳນວນໜ່ວຍກິດໃນອັນດັບ ($\bar{X} = 3,51$ $SD = 0,6$).

4.3 ດ້ານການສອນຂອງຄູ

ຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄວາມເພິ່ງພໍໃຈພົບວ່າ ($\bar{X} = 4,36$; $SD = 0,79$) ເຫັນວ່າສິ່ງຜິດຕໍ່ກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນ ລະດັບຫຼາຍ ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ເຫັນວ່າ: ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງ ສຸດແມ່ນຜູ້ສອນມີຈຸດປະ ສົງໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຫຼາຍຂຶ້ນ ($\bar{X} = 4,47$; $SD = 0,70$) ຕໍ່ມາແມ່ນ ຜູ້ສອນວາງກິດຈະກຳໃຫ້ ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງຫຼາຍຂຶ້ນ ($\bar{X} = 4,47$; $SD = 0,80$) ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນຫົວຂໍ້ຜູ້ສອນໄດ້ດຳເນີນການ ສອນໄປຕາມບາດກ້າວຂອງບົດສອນ ($\bar{X} = 4,45$; $SD = 0,65$)

ສ່ວນຂໍ້ທີ່ມີ ຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດແມ່ນ ຜູ້ສອນມີການມອບໝາຍວຽກ ໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດ ($\bar{X} = 4,21$) ($SD = 0,85$)

4.4 ດ້ານອຸປະກອນສະນັບສະໜູນການຮຽນການສອນ

ຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄວາມເພິ່ງພໍໃຈພົບວ່າ ($\bar{X} = 4,24$; $SD = 0,83$) ເຫັນວ່າສິ່ງຜິດຕໍ່ກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນ ລະດັບຫຼາຍ ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ເຫັນວ່າ: ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງ ສຸດແມ່ນຄູມີອະປະກອນ ແລະ ສື່ການສອນໃຫ້ກັບນັກຮຽນໃນ ການດຳເນີນກິດຈະກຳ ($\bar{X} = 4,38$ $SD = 0,88$) ແລະ ຮອງລົງ ມາແມ່ນ ຄູໄດ້ນຳໃຊ້ຮູບພາບເຂົ້າໃນການຮຽນການສອນ ($\bar{X} = 4,36$; $SD = 0,81$) ຕໍ່ມາແມ່ນ ຄູໄດ້ມີການກະກຽມອຸປະກອນ ໃນການສອນພຽງພໍກັບກິດຈະກຳ ($\bar{X} = 4,34$; $SD = 0,88$) ສ່ວນຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍທີ່ຕໍ່າສຸດແມ່ນຫ້ອງຮຽນມີວັດສະດຸ ຕອບສະໜອງສຳລັບການຮຽນຢ່າງພຽງພໍ ($\bar{X} = 4,20$; $SD = 0,80$) ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນ ຫ້ອງສະໝຸດມີໜັງສືທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ພຽງພໍໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເຊິ່ງ ($\bar{X} = 3,91$; $SD = 0,82$).

4.5 ດ້ານການຈັດການຮຽນການສອນ

ຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄວາມເພິ່ງພໍໃຈພົບວ່າ ($\bar{X} = 4,35$; $SD = 0,90$) ເຫັນວ່າສິ່ງຜິດຕໍ່ກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນ ລະດັບຫຼາຍ ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ເຫັນວ່າ: ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງ ສຸດແມ່ນນັກຮຽນໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ($\bar{X} = 4,60$; $SD = 0,80$) ຮອງລົງມາແມ່ນຫົວຂໍ້ ເປີດໂອກາດ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຊຶກຖາມ ($\bar{X} = 4,47$) ($SD = 0,82$) ຕໍ່ມາແມ່ນ ວິທີການສອນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນການຮຽນງ່າຍຂຶ້ນ ($\bar{X} = 4,45$; $SD = 0,74$). ສ່ວນຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດແມ່ນ ຫົວຂໍ້ ໃຊ້ວິທີການສອນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ, ເນື້ອໃນບົດ ແລະ ການວັດປະເມີນຜົນ. ($\bar{X} = 4,13$) ($SD = 0,64$). ຮອງ ລົງມາແມ່ນ ນັກຮຽນມີຄວາມມ່ວນຊື່ນໃນການຮຽນ ($\bar{X} = 4,20$; $SD = 1,20$).

4.6 ດ້ານການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄວາມເພິ່ງພໍໃຈພົບວ່າ ($\bar{X} = 4,24$; $SD = 0,86$), ເຫັນວ່າສິ່ງຜິດຕໍ່ກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນ ລະດັບຫຼາຍ ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ເຫັນວ່າ: ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍ ສູງສຸດແມ່ນຫົວຂໍ້ ມີການກຳນົດເກນການປະເມີນຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຍຸຕິທຳ ($\bar{X} = 4,30$) ($SD = 0,90$) ຮອງລົງມາແມ່ນ ຫົວຂໍ້ມີການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ($\bar{X} = 4,30$; $SD = 0,80$) ຕໍ່ມາແມ່ນຫົວຂໍ້ ມີການວັດຜົນແບບ ຮ່ວມຮຽນ, ບຸກ ຄົນ, ກຸ່ມ, ສອບກາງພາກ, ແລະ ສອບທ້າຍພາກ ($\bar{X} = 4,20$; $SD = 0,90$) ສ່ວນຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດແມ່ນ ການປະເມີນພັດທະນາການຂອງຜູ້ຮຽນ ($\bar{X} = 4,17$; $SD = 0,87$).

ສະຫຼຸບຄວາມວ່າ: ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງໃນ 5 ດ້ານຢູ່ໃນລະດັບປານກາງໂດຍລຽງລຳດັບແຕ່ຫຼາຍໄປຫນ້ອຍເຊິ່ງມີ ($\bar{X} = 3,43$) ($SD = 0,67$) ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍດ້ານເຫັນວ່າ ດ້ານທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນດ້ານຜູ້ສອນ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ ($\bar{X} = 4,36$) ($SD = 0,79$), ຮອງລົງມາແມ່ນດ້ານການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ ($\bar{X} = 4,35$) ($SD = 0,90$) ຕໍ່ມາແມ່ນດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການ ແລະ ດ້ານອຸປະກອນສະໜັບສະໜູນ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ ($\bar{X} = 4,24$) ($SD = 0,86$) ສ່ວນຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດແມ່ນ ດ້ານເນື້ອໃນລາຍວິຊາຫຼັກສູດ ($\bar{X} = 3,92$).

5. ອະພິປາຍຜົນ

ຈາກການສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຜູ້ວິໄຈ ຈະອະພິປາຍຢູ່ໃນ 5 ດ້ານຄື:

5.1. ດ້ານເນື້ອໃນລາຍວິຊາໃນຫຼັກສູດວິຊາພາສາລາວ

ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ ($\bar{X} = 3,92$) ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍຂໍ້ແລ້ວເຫັນວ່າ: ເນື້ອໃນລາຍວິຊາມີປະໂຫຍດຕໍ່ການນຳໄປໃຊ້ ($\bar{X} = 4,12$) ສະນັ້ນ ຈິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ: ເນື້ອໃນລາຍວິຊາມີຄຸນປະໂຫຍດໃນການ ນຳໄປໃຊ້ ຕໍ່ກັບການດຳເນີນການສິດສອນ, ການຮຽນຂອງນັກ ຮຽນ ແລະ ຮັບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງສັງຄົມ ວິຊານີ້ແມ່ນແນໃສ່ ໃຫ້ນັກຮຽນມີທັກສະກ່ຽວກັບການຂຽນ ປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການຂຽນພັນລະນາ, ບົດອະທິບາຍ, ບົດພິສູດ, ບົດແຕ່ງປະສົມ. ຫຼັງຈາກຮຽນຈົບເນື້ອໃນຂອງລາຍວິຊານີ້ແລ້ວ ນັກຮຽນມີຄວາມສາມາດສອນການຂຽນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄ່ອງແຄ້ວ, ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງວິຊານີ້ ແມ່ນສອນໃຫ້ນັກສຶກສາຄູໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີສອນການຂຽນຫັດແຕ່ງໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະ ຍົມ ໃນສາມັນຕາມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຸດປະສົງຂອງລາຍວິຊານີ້ ແມ່ນເລ່ງໃສ່ໃຫ້ນັກສຶກສາຄູ ສາມາດສອນການຂຽນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຜ່ານການສອນທົດລອງ ຫຼື ສອນສາທິດກ່ອນ ເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງແຄ້ວກ່ອນລົງສອນຕົວຈິງ ດັ່ງນັ້ນ ເນື້ອໃນຂອງວິຊານີ້ຈິ່ງແນ່ໃສ່ແຕ່ການສອນວິທີຂຽນບົດຫັດແຕ່ງ, ເທັກນິກການແຕ່ງຈິ່ງສອດຄ່ອງກັບທິດສະດີຂອງ ວັນພະໂພສີ (2003, ໜ້າ 20-22) ໄດ້ກ່າວວ່າ ເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຕ້ອງຮຽນຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າເນື້ອໃນແມ່ນພຽງແຕ່ຄຳແນະນຳ. ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູສອນນຳພາ ຫຼື ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນປະສົບການກິດຈະກຳທີ່ເປັນຄຳແນະນຳທີ່ຈະຊ່ວຍ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມຜູ້ຮຽນໃຫ້ປ່ຽນພຶດຕິກຳທີ່ຜູ້ຮຽນຕ້ອງການ, ສັງຄົມຕ້ອງການ, ແລະ ປະເທດຊາດຕ້ອງການ, ມີລັກສະນະວິຊາການທີ່ຈະປ່ຽນພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ຮຽນໃຫ້ລະອຽດດັ່ງນີ້:

- 1. ເນື້ອໃນທີ່ກຳນົດໄວ້ຄວນສອດຄ່ອງກັບວິຖີຊີວິດ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ຮຽນ. ສາມາດນຳໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

2. ເນື້ອໃນທີ່ຈະກຳນົດໃນຫຼັກສູດຕ້ອງເປັນການຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຈັດລຽງຕາມລຳດັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ຫຼືຈາກໃກ້ຄຽງໄປຕື່ມອີກ ແລະ ຈັດແຈງເນື້ອຫາໃຫ້ເໝາະສົມ. ກັບໄວ, ຄວາມສົນໃຈ, ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ.

3. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍກັບຄວາມສາມັກຄີ ໝາຍຄວາມວ່າຫຼັກສູດຈະມີຫຼາຍເນື້ອໃນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຕອນ ແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງແຕ່ລະຕອນມີຄວາມເນັ້ນໜັກໃສ່ດຽວກັນ. ຈາກແນວຄວາມຄິດນີ້, ມັນສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ ເນື້ອໃນຫຼັກສູດໃນຫຼັກສູດໝາຍເຖິງຂະບວນການຈັດຕັ້ງເນື້ອໃນຫຼັກສູດ ຫຼື ປັບປຸງຫຼັກສູດໃຫ້ມີຜົນດີ. ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ຈັດການຮຽນການສອນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນ.

5.2. ດ້ານການສອນຂອງຄູວິຊາຫັດແຕ່ງ

ດ້ານການສອນຂອງຄູວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ ($\bar{X} = 4,36$; $SD = 0,79$) ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍຂໍ້ແລ້ວເຫັນວ່າ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນຜູ້ສອນມີຈຸດປະສົງໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຫຼາຍຂຶ້ນ ($\bar{X} = 4,47$; $SD = 0,70$) ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ການສອນໃນລາຍວິຊາ ຫັດແຕ່ງ. ແມ່ນເປັນການສອນໄປຕາມຫຼັກສູດແບບໃໝ່ເຊິ່ງເປັນການປັບປຸງການຮຽນການສອນໂດຍເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປັນຈຸດໃຈກາງ ຜູ້ຮຽນສາມາດຮຽນໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງຫຼາຍຂຶ້ນ, ດ້ານການສອນຂອງຄູ ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງນັ້ນແມ່ນຫົວຂໍ້ ຜູ້ສອນມີຈຸດປະສົງໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຫຼາຍຂຶ້ນ ($\bar{X} = 4,47$) ($SD = 0,70$) ເຫັນໄດ້ວ່າ: ກ່ອນຈະຂຶ້ນຫ້ອງສອນທຸກຄັ້ງ ຜູ້ສອນແມ່ນໄດ້ກະກຽມ ບົດສອນ, ສື່ການສອນ ແລະ ເອກະສານປະກອບການສອນ ພຽງພໍເພື່ອຈະຂຶ້ນຫ້ອງສິດສອນ ເມື່ອເວລາສອນ ຄູໄດ້ດຳເນີນການສອນໄປຕາມຈຸດປະສົງໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຫຼາຍຂຶ້ນເຊັ່ນ: ຂຶ້ນນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ ເປັນຂັ້ນທີ່ຄູໄດ້ສ້າງຄວາມຕົງດູດຈິດໃຈນັກຮຽນໃຫ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ການຮຽນຮູ້ ໃນຂັ້ນນີ້ຄູສາມາດສ້າງຄຳຖາມ, ຄຳທວາຍ, ຫຼິ້ນເກມ ຫຼື ອ່ານບົດກອນ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງຄູສາມາດກະກຽມກ່ອນການດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນ ນອກຈາກນີ້ ກໍ່ຍັງມີກິດຈະກຳການລ້ຽວເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ ໂດຍທີ່ນັກຮຽນສາມາດຄົ້ນຄິດເຊິ່ງປະສົບການຕ່າງໆ ແລ້ວຈິ່ງກ້າວເຂົ້າສູ່ການສອນ. ໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນການສອນຄູຜູ້ສອນໄດ້ວາງກິດຈະກຳໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳດ້ວຍຕົນເອງໃຫ້ຫຼາຍ, ໂດຍທີ່ຄູຈະຖືເອົານັກຮຽນເປັນຈຸດໃຈກາງນັກຮຽນເປັນຜູ້ຄົນຄວ້າຊອກຫາຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ເວົ້າລວມແລ້ວ ນັກຮຽນເປັນຜູ້ເຮັດວຽກຫຼາຍຂຶ້ນສ່ວນຄູແມ່ນໄດ້ຄິດຕາມການດຳເນີນກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຊ່ວຍແນະນຳນັກຮຽນທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ, ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ດຳເນີນການສອນໂດຍຄູໄດ້ວາງກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ເຊິ່ງນຳໃຊ້ເອກະສານ(ປຶ້ມແບບຮຽນ)ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົນຄວ້າເພື່ອຊອກຫາເນື້ອໃນບົດຮຽນ, ກິດຈະກຳທີ່ຄູກະກຽມມານັ້ນໄດ້ວາງອອກເປັນກິດຈະກຳທີ່ ຫຼື

ກິດຈະກຳທີ່ 2 ຕາມຄວາມເໝາະ ສົມຂອງບົດຮຽນ ຂັ້ນຕອນນີ້ ແມ່ນຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍພໍສົມຄວນໃນການດຳກິດຈະກຳເພາະວ່າ ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຄູ່ໄດ້ສອນ ແລະ ຖ່າຍທອດບົດຮຽນໃຫ້ກັບ ນັກຮຽນ, ສຳລັບວິຊາຫັດແຕ່ງໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳ ແມ່ນໄດ້ ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ແຕ່ງຕົວຈິງ ໂດຍຄູ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຫົວຂໍ້ໃນການແຕ່ງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ອະທິ ບາຍກ່ຽວຄວາມໝາຍ ຂອງຄຳສຸພາສິດ ອະທິບາຍ ແລະ ຊອກຫາເຫດຜົນ(ຫຼັກຖານ) ມາຢັ້ງຢືນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສຸພາສິດທີ່ນຳມາ ອະທິບາຍນັ້ນມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ຈະເປັນບົດພັນລະນາ ກໍ່ແມ່ນໃຊ້ຮູບພາບປະ ກອບເຂົ້າເພື່ອໃຫ້ຜູ້ແຕ່ງໄດ້ສຳນຶກເຫັນຮູບ ພາບໃນການພັນລະນາ. ສະນັ້ນຄູ່ສອນຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ ພັດທະນາຄວາມຮູ້ຂອງຕົນເອງເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບທິດສະດີຂອງ (ອາພອນ ໄຊຕິວິງ, 1997, ໜ້າ 96)

1. ວິທີການສອນແບບຄູເປັນໃຈກາງ (Teacher-centered Method) ເປັນວິທີທີ່ຄູຈັດຕັ້ງ. ແລະ ປະຕິບັດກິດ ຈະກຳ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນສອນ ຕົວຢ່າງ, ລາວເປັນຜູ້ວາງແຜນ, ປະຕິບັດ, ແລະປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ. ນັກສຶກສາມີບົດບາດ ຂະຫນາດນ້ອຍ ເພາະສະນັ້ນ ການເຂົ້າຮ່ວມການຮຽນ-ການສອນ ຈຶ່ງຖືເປັນການສື່ສານທາງດຽວ. ໂດຍມີຄູເປັນສູນກາງຂອງການ ຮຽນຮູ້ ສອນຕົວຢ່າງຂອງວິທີການສອນນີ້. ເຊັ່ນ: ວິທີການສອນ ເຊັ່ນ: ການບັນຍາຍ, ການສາ ທິດ, ການນຳໃຊ້ຄຳຖາມ, ການນຳ ໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນ, ແລະອື່ນໆ.

2. ວິທີການສອນແບບນັກຮຽນເປັນໃຈກາງ (Pupal-centered Method) ເປັນວິທີການສອນທີ່ເນັ້ນໃສ່ນັກຮຽນ. ກິດຈະກຳປະຕິບັດການຄົ້ນຄ້ວາຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ຄູເປັນຜູ້ ປະສານງານ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊ່ວຍ ເຫຼືອເມື່ອມີ ບັນຫາ, ວິທີສອນນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເພາະເປັນການຮຽນຮູ້ຜ່ານການກະທຳ. ແລະ ສິ່ງເສີມການ ພັດທະນາທຸກດ້ານຂອງນັກຮຽນ ເຊັ່ນ: ວິທີການສອນໂດຍການ ແບ່ງເປັນກຸ່ມເພື່ອເຮັດກິດຈະກຳ. ບົດບາດ, ວິທະຍາສາດ, ການ ທົດລອງ, ແລະອື່ນໆ.

ເວົ້າໄດ້ວ່າ ຜູ້ສອນຂອງພາກວິຊາ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ສອນທີ່ ສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການຕົວຈິງໃຫ້ແກ່ນັກ ຮຽນເປັນຢ່າງດີ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ມາ ເພື່ອ ສາມາດຖ່າຍທອດໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ແນ່ນອນ, ຄູ ເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງຮັບພາລະໜັກໜ່ວງ ເປັນຄົນມີຄວາມຮູ້, ມີຄຸນງາມ ຄວາມດີ, ມີຄ່າຄວນເຄົາລົບ ແລະ ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ແລະ ມີຄວາມ ສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ການຄົງຕົວຂອງຊາດ ເພາະຄູຄືຜູ້ຊີ້ນຳໃນສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດແກ່ນັກຮຽນຈຶ່ງໄດ້. ນັກຮຽນສາມາດສ້າງສິ່ງ ທີ່ດີຕໍ່ສັງຄົມໃນອະນາຄົດ.

5.3. ດ້ານການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ

ດ້ານການຈັດການຮຽນ ການສອນມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າ ກັບ ($\bar{X}=4,35$; $SD=0,90$) ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ແລ້ວ ເຫັນວ່າ: ຫົວຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນ ນັກຮຽນໄດ້ ປະກອບຄຳເຫັນຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າ ກັບ($\bar{X}= 4,60$; $SD=0,80$) ຄູເປັນຜູ້ຈັດກິດຈະກຳທີ່ ນັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ຫຼື ນັກ ຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາດ້ວຍຕົນເອງຫຼາຍ ຂຶ້ນ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ແບ່ງນັກ ຮຽນອອກເປັນກຸ່ມເພື່ອປະຕິບັດ ວຽກງານ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອຝຶກການເຮັດວຽກກັບຜູ້ອື່ນ, ຝຶກ ໃຫ້ຮູ້ຈັກບົດບາດຂອງຕົນເອງໃນການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ, ຝຶກງານ ວາງແຜນ, ຈັດຕັ້ງການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ. ແລະ ປະຕິບັດ ການມີ ມະນຸດສຳພັນກັບຜູ້ອື່ນ, ກິດຈະກຳທີ່ອີງໃສ່ກຸ່ມນັກສຶກສາ. ໃນ ການຈັດກິດຈະກຳສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຄູຈະແບ່ງນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາ ເປັນກຸ່ມຄື:

1) ກິດຈະກຳກຸ່ມໃຫຍ່ ມັນເປັນກິດຈະກຳທີ່ນັກຮຽນ ທຸກຄົນໃນຫ້ອງຮຽນເຂົ້າຮ່ວມ. ໂດຍມີອາຈານເປັນຜູ້ແນະນຳ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມໃຫຍ່ອາດມີປະມານ 15-20 ຄົນ ຖ້າສະມາຊິກໃນກຸ່ມມີຫຼາຍເກີນໄປກໍ່ມີໂອກາດທີ່ ສະມາຊິກຈະເຂົ້າຮ່ວມ. ກິດຈະກຳຢ່າງລະອຽດ ຈະມີກິດຈະກຳ ໜ້ອຍທີ່ສາມາດຈັດເປັນກຸ່ມໃຫຍ່. ເຊັ່ນການຫຼິ້ນການຮ້ອງເພງຫຼືກ ການສົນທະນາກ່ຽວກັບການສະແດງລະຄອນ, ແລະອື່ນໆ.

2) ກິດຈະກຳກຸ່ມນ້ອຍ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ຄູຢາກໃຫ້ ນັກຮຽນທຸກຄົນໄດ້ປະຕິບັດ. ມັນເປັນໂອກາດ. ໃຫ້ທຸກຄົນມີ ສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຝຶກທັກສະ. ພວກເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງລະອຽດ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂະໜາດຂອງກຸ່ມອາດຈະແບ່ງອອກເປັນ 4-6 ຄົນຕາມຈຳນວນ ວຽກທີ່ກຳນົດຈາກປະສົບການການສອນຂອງພວກເຂົາ. ພົບວ່າ ກຸ່ມ 4 ຄົນສາມາດເຮັດການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວໄດ້ດີ ເພາະ ມີຄົນຈຳນວນໜ້ອຍ, ການປະສານງານທີ່ດີ. ແລະ ແຈກຢາຍວຽກ ງານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ດີ ຖ້າມີຈຳນວນຫຼາຍເຊັ່ນ: 8 ຄົນ, ການປະສານງານ. ກຸ່ມຈະຊັກຊ້າ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນ ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມຈະຫຼຸດລົງ, ວຽກງານຈະບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ເທົ່າທີ່ຄວນ, ກິດຈະກຳທີ່ເໝາະສົມ. ສຳລັບກຸ່ມຍ່ອຍເຊັ່ນການສົນ ທະນາແບບລະດົມສະໝອງ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ, ການທົດລອງ, ການຫຼິ້ນບົດບາດ, ການຄົ້ນຄ້ວາ. ລາຍງານ ແລະ ນຳສະເໜີວຽກ ງານໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຈັດກິດຈະກຳເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ ຫຼື ກຸ່ມ ນ້ອຍແມ່ນຂຶ້ນກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງການສອນ. ເນື້ອໃນຂອງວິຊາເວລາກຳນົດທັກສະທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ. ແລະ ຈຳ ນວນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງວຽກງານຖ້າມັນມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້

ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ທ່ານສາມາດສະແດງອອກ ແລະ ຝຶກ ທັກສະຂອງທ່ານຢ່າງຈິງຈັງ, ການແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆຈະ ເໝາະສົມ. ອາຈານຈະສັງເກດຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຊັດເຈນ ແຕ່ຖ້າ ມີ ຈຸດປະ ສົງແມ່ນເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ແນວຄວາມຄິດ. ແລະມີເວລາຈຳກັດ, ການແບ່ງອອກເປັນ ກຸ່ມໃຫຍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບທິດສະດີທີ່ວ່າ: (Aporn Jaitiang, 1997, ໜ້າ 75-76)

1. ກິດຈະການການຮຽນ-ການສອນທີ່ຄູເປັນໃຈກາງ ແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ຄູເປັນໃຈກາງຂອງການປະຕິບັດ. ກິດຈະກຳ ຄູ ສອນມີບົດບາດຫຼາຍກວ່ານັກຮຽນ. ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການເປັນຜູ້ວາງ ແຜນບົດຮຽນ. ຜູ້ນຳໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດກິດຈະກຳແມ່ນຜູ້ທີ່ຖ່າຍ ທອດຄວາມຮູ້ໃນການສອນໃນຫ້ອງຮຽນ, ດັ່ງນັ້ນມັນມີລັກສະນະ ການສື່ສານ. ນັກຮຽນເປັນຜູ້ຮັບຄວາມຮູ້ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຄູນຳ ໃຊ້. ເຊັ່ນ: ການບັນຍາຍ, ການສາທິດ, ແລະ ກອງປະຊຸມ ຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄູອາຈານແມ່ນ ຫຼັກ ຂອງກິດຈະກຳ, ແຕ່ນັກສຶກສາຍັງມີໂອກາດທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນບາງ ກິດຈະກຳພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງຄູອາຈານ.

2. ກິດຈະກຳການຮຽນການສອນທີ່ເອົານັກຮຽນ ເປັນໃຈກາງ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ຄູໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນເຂົ້າຮ່ວມ. ການຮຽນການສອນຢ່າງແທ້ຈິງ ນັ້ນແມ່ນເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ປະຕິບັດ ກິດຈະກຳຂອງຕົນເອງ, ໃນຂະນະທີ່ຄູອາຈານແມ່ນເປັນຜູ້ປະສານ ງານ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ. ແກ້ໄຂບັນຫາໃນເວລາ ທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດກິດຈະກຳ. ແລະ ເປັນ ຜູ້ສະຫຼຸບຈຸດສຳຄັນໃນການຮຽນການສອນ ມັນໄດ້ຖືກປະຕິບັດ ໂດຍການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນເຊັ່ນ: ການອະທິບາຍ ການເຮັດກິດຈະກຳກຸ່ມການທົດລອງການປະຕິດການ ສະແດງ ບົດບາດສົມມຸດເປັນຕົ້ນ.

ສະນັ້ນ ດ້ານການຈັດການຮຽນການສອນໃນວິຊາຫັດ ແຕ່ງ ແມ່ນແນໃສການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ ທາງດ້ານການແຕ່ງ, ການພັນລະນາ ແລະ ປະສົບການຕ່າງໆທີ່ຮັບ ໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

5.4 ດ້ານອຸປະກອນສະໜັບສະໜູນການຮຽນການສອນ.

ດ້ານອຸປະກອນທີ່ສະນັບສະໜູນການຮຽນການສອນ ໃນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງພົບວ່າ ແຕ່ງ ($\bar{X}=4,24$; $SD=0,83$) ເຫັນວ່າສິ່ງຜິດຕໍ່ກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນລະດັບຫຼາຍ ເມື່ອພິລະ ນາເປັນລາຍຂໍ້ເຫັນວ່າ: ຂໍ້ມິຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນຄູມີອະປະກອນ ແລະ ສື່ການສອນໃຫ້ກັບນັກຮຽນໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳ.

ຂະບວນການຈັດການຮຽນການສອນທີ່ສາມາດໃຊ້ສື່ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ແມ່ນເປັນບາດກ້າວທີ່ພາໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ໄດ້ສຳນຶກເຫັນຮູບພາບ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຄົ້ນຄວ້າ ເຊິ່ງຄູ

ເປັນຜູ້ຈັດຫາມາ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຮຽນ-ການ ສອນຈຸດປະສົງຫຼັກກຳຄິໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ຢ່າງ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເປັນທີ່ເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນ. ຈາກນັ້ນ ນອກຈາກທີ່ຈະໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ໄດ້ໃຊ້ສິ່ງທີ່ສະນັບສະໜູນການ ຮຽນແລ້ວ ກໍຍັງໄດ້ໃຫ້ມີເວລາໃນການຄົ້ນຄວ້າເອກະສານໂດຍ ສະເພາະແມ່ນຫ້ອງສະໝຸດກໍ່ເຫັນວ່າ ໄດ້ມີໜັງສືທີ່ທັນສະໄໝ ແລະເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ ໝາຍຄວາມວ່າ: ບັນດາແຫຼ່ງຂໍ້ ມູນທີ່ຕອບສະ ໜອງໃນການຄົ້ນຄວ້າຂອງນັກສຶກສາພາຍໃນ ຫ້ອງສະໝຸດ ແມ່ນມີຄວາມພຽງພໍໂດຍສະເພາະ ແມ່ນບັນດາຂໍ້ ມູນທີ່ເວົ້າຖືງການພັນລະນາ ເຊິ່ງການພັນລະນາ ແມ່ນຈະໄດ້ ກວມເອົາໃນບັນຫາການພັນລະນາຄົນ, ການພັນລະນາສັດ, ການ ພັນລະນາວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ການພັນລະນາຮູບພາບທຳມະຊາດ. ຈາກນັ້ນ ກໍຍັງມີບັນດາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນບົດອະທິບາຍ, ບົດວິຈານ , ບົດພິສູດ ແລະ ບົດ ອື່ນໆ ທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃນການ ຄົ້ນຄວ້າການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ. ການຈັດສັນ ສະຖານທີ່ ແລະ ການເກັບມ້ຽນບັນດາເອກະສານ ແມ່ນເປັນ ລະບຽບ ແລະ ເໝາະສົມທີ່ຈະຕອບສະໜອງກັບການຮຽນຮູ້.

ເຊິ່ງມັນສອດຄ່ອງກັບທິດສະດີທີ່ວ່າ: Bloom ອ້າງ ໃນຫຼັກການສອນມັດທະຍົມຕົ້ນ (2008, ໜ້າ 78 - 89) ໄດ້ ກ່າວວ່າ: ການຮຽນຮູ້ຈະເກີດຂຶ້ນ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທີ່ມີການພົວພັນກັບສິ່ງທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ເຊັ່ນວ່າ ອຸປະກອນ ຫຼື ສື່ການສອນ ການຮຽນຮູ້ຈະເກີດຂຶ້ນ ເນື່ອງ ຈາກຜູ້ຮຽນຢາກຮູ້, ຢາກເຫັນ ເຊິ່ງເປັນແຮງຊຸດັນໃຫ້ເກີດພຶດຕິ ກຳກັບສື່ການສອນ ແລະ ເກີດການຮຽນຮູ້ໂດຍການຄົ້ນຄວ້າພົບ ຂຶ້ນ.

5. ດ້ານການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ ວິຊາຫັດແຕ່ງ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ດ້ານການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນ ຜົນ ໃນການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງ ເຫັນວ່າ ($\bar{X}=4,24$; $SD = 0,86$), ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ແລ້ວເຫັນວ່າຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະ ເລາຍສູງສຸດແມ່ນຂໍ້ມິການກຳນົດເກນການປະເມີນຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຍຸຕິທຳ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ ($\bar{X}=4,30$; $SD = 0,90$),

ດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແມ່ນເປັນຂັ້ນຕອນ ສຸດທ້າຍໃນການປະເມີນຜົນການຮຽນເຊິ່ງນັກຮຽນຈະໄດ້ຕອບຄຳ ຖາມຈາກຄູ ໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນມານັ້ນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ຫຼາຍນ້ອຍ ພຽງໃດ ເຊິ່ງລາຍວິຊານີ້ ແມ່ນໄດ້ເກັບກຳການວັດ ແລະ ປະເມີນ ຜົນດັ່ງນີ້: 1. ໃນບ້ອງຕົ້ນມີການວັດແບບຮ່ວມຮຽນ, 2. ການເອົາ ຄະແນນທີ່ເປັນບຸກຄົນ, 3. ການເອົາຄະແນນຈາກການຮຽນເປັນ ກຸ່ມຂອງນັກຮຽນ, 4. ການເອົາຄະແນນຈາກການສອບກາງພາກ ແລະ 5. ການເອົາຄະແນນຈາກການສອບທ້າຍພາກ ໝາຍຄວາມ ວ່າ ເອົາຄະແນນຈົບລາຍວິຊາ. ຫຼັງຈາກການວັດ ແລະ ປະເມີນທີ່ ຄົບຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວແລ້ວກໍ່ເປັນອັນວ່າສາມາດປະເມີນການ ຮຽນການສອນໃນລາຍວິຊານີ້ໄດ້ ໂດຍສົມບູນ ເຊິ່ງການຈັດ ເປັນເຫຼດຂອງຄະແນນໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ ຕາມເກນການວັດຜົນ ຂອງຫຼັກສູນໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ສະນັ້ນ ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນ ການສອນ ໃນວິຊາ ຫັດແຕ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ສອດຄ່ອງກັບທິດສະດີທີ່ວ່າ: ກາດແກ້ວ ເຣີ່ອງວິໄລ (2010) ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການສອນເປັນການກວດສອບພັດທະນາການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ສອນພາຍໃຕ້ເກນທີ່ກຳນົດໄວ້, ເຊິ່ງໃນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນການສອນອາຊີວະສຶກສາລວມມີການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ການຮຽນການສອນພາກທິດສະດີທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ ເຊັ່ນ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນໂດຍການສັງເກດພຶດຕິກຳ, ການສຳພາດ, ກວດສອບວຽກບ້ານ ແລະ ແຟມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນ, ວັດຜົນດ້ວຍການໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດບົດທົດສອບໃນຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ເປັນໄລຍະຄືລະຫວ່າງກາງພາກຮຽນ ແລະ ຫ້າຍພາກຮຽນ. ປະເມີນຄວາມສົນໃຈ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນແລ້ວນຳຜົນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນມາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງແກ້ໄຂທາງດ້ານການສອນຂອງຕົນ ມີການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການສອນພາກປະຕິບັດທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດຂອງນັກຮຽນໃນດ້ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ໃນດ້ານການປະຕິບັດໜ້າວຽກຂອງ ນັກຮຽນ, ການສິ່ງວຽກບ້ານຕາມເວລາ, ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຜະລິດທີ່ນັກຮຽນເຮັດໄດ້ແລ້ວນຳຜົນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນມາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງແກ້ໄຂນຳພານັກຮຽນປະຕິບັດວຽກໃຫ້ສຳເລັດດີຂຶ້ນ.

6. ສະຫຼຸບຜົນ

ການວິໄຈເພື່ອສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ການຮຽນການສອນ ໃນລາຍວິຊາຫັດແຕ່ງ ຜົນວິໄຈພົບວ່ານັກສຶກສາທີ່ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນທັງໝົດມີ 47 ຄົນ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 100 %, ລະດັບການສຶກສາ ປະລິນຍາຕີ, ຕຳແໜ່ງທາງການແມ່ນພະນັກງານມາຮຽນຕໍ່ປະສົບການໃນການສອນ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ 2 ປີຂຶ້ນໄປ.

ຜ່ານການດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນແຕ່ລະດ້ານ ສະຫຼຸບຜົນການວິໄຈຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງໃນ 5 ດ້ານແມ່ນພົບວ່າ: ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈລວມ 5 ດ້ານມີຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}=3,43$; $SD = 0,67$) ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍດ້ານເຫັນວ່າ ຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນ 1. ດ້ານຄູ່ຜູ້ສອນ ($\bar{X}=4,36$; $SD=0,79$) ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນຫົວຂໍ້ ຜູ້ສອນມີຈຸດປະສົງໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຫຼາຍຂຶ້ນມີຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 4,47$) 2. ດ້ານການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງ ($\bar{X} = 4,35$; $SD = 0,90$), ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນຫົວຂໍ້ ນັກຮຽນໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ເຊິ່ງມີ ($\bar{X}=4,60$; $SD= 0,80$). 3. ດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນວິຊາຫັດແຕ່ງ ($\bar{X}=4,24$; $SD = 0,86$) ມີຄວາມ

9. ເອກະສານອ້າງອີງ

ເພິ່ງພໍໃຈໃນຫົວຂໍ້ ມີການກຳນົດເກນການປະເມີນຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຍຸຕິທຳມີ ($\bar{X} = 4,30$; $SD = 0,90$) 4. ດ້ານອຸປະກອນສະໜັບສະໜູນການຮຽນການສອນ ($\bar{X} 4,24$; $SD=0,83$) ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນຫົວຂໍ້ ຄູ່ມີອະປະກອນ ແລະ ສື່ການສອນໃຫ້ກັບນັກຮຽນໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳ ($\bar{X}=4,38$; $SD=0,88$) ສ່ວນຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດແມ່ນ 5. ດ້ານ ເນື້ອໃນລາຍວິຊາຫຼັກສູດວິຊາຫັດແຕ່ງ ໃນອັນດັບ ($\bar{X} = 3,92$; $SD=0,78$) ເມື່ອພິລະນາເປັນລາຍຂໍ້ແລ້ວພົບວ່າ: ເນື້ອໃນລາຍວິຊາມີປະໂຫຍດຕໍ່ການນຳໄປໃຊ້ ($\bar{X} = 4,12$).

7. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

1. ຈາກຜົນການວິໄຈຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ການຮຽນການສອນວິຊາຫັດແຕ່ງ ຫ້ອງ 2ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກິດຕະກຳການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນໝວດວິຊານີ້ ດຳເນີນໄປຢ່າງມີຜົນດີ ຄູຜູ້ສອນຄວນນຳໃຊ້ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນ 1. ຈຸດປະສົງໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຫຼາຍຂຶ້ນ, 2. ນັກຮຽນໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, 3. ມີການກຳນົດເກນການປະເມີນຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຍຸຕິທຳ 4. ຄູມີອະປະກອນ ແລະ ສື່ການສອນໃຫ້ກັບນັກຮຽນໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳ, 5. ເນື້ອໃນລາຍວິຊາມີປະໂຫຍດຕໍ່ການນຳໄປໃຊ້.

2. ການຈັດກິດຈະກຳພັດທະນາການຂຽນບົດອະທິບາຍຄູຄວນນຳໃຊ້ລັກສະນະຂອງກິດຈະກຳທີ່ຈັດໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບນັກຮຽນ ແລະ ໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳນັ້ນໆເພື່ອຂະຫຍາຍໂອກາດໃນການຂຽນບົດອະທິບາຍ.

3. ຄວນມີການວິໄຈໃນເລື່ອງ ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ການຮຽນການສອນໃນວິຊາຫັດແຕ່ງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຄັ້ງຕໍ່ໄປ.

4. ຄວນມີການວິໄຈໃນເລື່ອງການຈັດການຮຽນການສອນຂອງຄູໃນລາຍວິຊາຫັດແຕ່ງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: 1. ຄວາມເໝາະສົມຂອງຈຳນວນໜ່ວຍກິດ, 2. ການມອບໝາຍວຽກໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດ 3. ການຈັດກິດຈະກຳທີ່ມ່ວນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນຕື່ມ, 4. ມີການປະເມີນພັດທະນາການຂອງຜູ້ຮຽນ.

5. ຄວນຂະຫຍາຍຂອບເຂດການສຶກສາພັດທະນາການຂຽນພັນລະນາ, ບົດອະທິບາຍ, ບົດພິສູດ, ວິຈານແລະ ບົດອື່ນໆ ຕໍ່ການແຕ່ງ, ຂຽນບົດໃນລາຍວິຊານີ້ຂອງນັກຮຽນ.

8. ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າ

- 1. ເອກະສານປະກອບໃນການຈັດການຮຽນ ການສອນລະດັບຄູມັດທະຍົມສຶກສາ ຍັງມີຈຳກັດ.
- 2. ທິດສະດີທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າຂອງຄູ ແລະ ນັກຮຽນ ຍັງບໍ່ທັນຫຼາກຫຼາຍ.
- 3. ການວິໄຈເປັນລັກສະນະສຶກສາຂໍ້ມູນພຽງດ້ານດຽວ
- 4. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈຍັງມີລັກສະນະຈຳກັດ

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ . (1996). *ແບບຮຽນ ພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ* . ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ: ພິມທີ່ ບໍລິສັດ ລັດວິສະຫະກິດໂຮງພິມສຶກສາ.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ . (2014). *ແບບຮຽນ ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມປີທີ 6* . ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ: ພິມທີ່ ໂຮງພິມ ບໍລິສັດ ລັດວິສະຫະກິດໂຮງພິມສຶກສາ.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2008). *ແບບຮຽນ ວິທີສອນພາສາລາວ 2* . ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກົມສ້າງຄູ, ສູນພັດທະນາຄູ: ພິມທີ່ ໂຮງພິມ Nhan Dan Printhing House HCMC.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2009). *ວິທີສອນພາສາລາວ 3*. ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກົມສ້າງຄູ, ສູນພັດທະນາຄູ: ພິມທີ່ ໂຮງພິມ Nhan Dan Printhing HCMC.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2011). *ແບບຮຽນ ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມປີທີ 1* . ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ: ພິມທີ່ ໂຮງພິມ ບໍລິສັດລັດວິສະຫະກິດໂຮງພິມ ສຶກສາ.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2011). *ແບບຮຽນ ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມປີທີ 5*. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ: ພິມທີ່ ບໍລິສັດ ລັດວິສະຫະກິດໂຮງພິມສຶກສາ.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2012). *ແບບຮຽນ ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມປີທີ 3*. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ: ພິມທີ່ ບໍລິສັດ ລັດວິສະຫະກິດໂຮງພິມສຶກສາ.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2012). *ແບບຮຽນ ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມປີທີ 2*. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ: ພິມທີ່ ບໍລິສັດລັດວິສະຫະກິດ ໂຮງພິມສຶກສາ.
- ການອກຫວັນ ຕັນຕິບຸລານະກຸນ. (2015). *ປັດໄຈທີ່ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ການເລືອກວິຊາບັນຊີຂອງນັກຮຽນລະດັບປະກາສະນິຍະບັດວິຊາຊີບ ສາລະນິພົນ ກສມ (ທຸລະກິດສຶກສາ)*. ບາງກອກ: ພິມທີ່ ບັນດິດວິທະຍາໄລ ມະຫາວິທະຍາໄລສິນະຄອນວິໄລດ ຖ່າຍເອກະສານ.
- ກັນຈະນາ ພະສຸລະພັນ. (2002). *ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ໃນວິທະຍາໄລອາຊີວະສຶກສາສຶກສາພາຍໃຕ້ພະພະແນກ ອະຊີວະສຶກສາຂົງເຂດການສຶກສາ 8 ສາຂາວິຊາ, (ມັດທະຍົມ)*. ບາງກອກ: ພິມທີ່ ບັນດິດວິທະຍາໄລ ມະຫາວິທະຍາໄລສິນະຄອນ ວິໄລດ ຖ່າຍເອກະສານ.
- ຈັນທິມາ ບຸນພະຍຸງ. (2000). *ຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກສຶກສາລະດັບປະກາສະນິຍະບັດຊັ້ນປີທີ 2 ສາຂາການບັນຊີ ທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນ ສາລະນິພົນ ກສມ(ການສຶກສາທຸລະກິດ)*. ກຸງເທບ: ພິມທີ່ ບັນດິດວິທະຍາໄລ ມະຫາວິທະຍາໄລສິນະຄອນວິໄລດ ຖ່າຍເອກະສານ.
- ສີບຸນດ່ອນ ແກ້ວພິຈິດ. (2019). *ບົດວິໄຈ ສຶກສາສະພາບການຈັດການຮຽນການສອນພາຍໃນສາຍວິທະຍາສາດສັງຄົມ*. ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ.
- ສີວິໄລ ແກ້ວພິມມະຈັນ. (2023). *ບົດວິໄຈ ສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ຂອງນັກສຶກສາສາຂາພູມສາດທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນໃນພາກວິຊາພູມ ສາດ-ປະຫວັດສາດ*. ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ.
- ຊະນາທິບ ພິນກຸນ. (2015). *ຮູບແບບການຈັດການຮຽນການສອນທີ່ຜູ້ຮຽນເປັນສູນກາງ*. ກຸງເທບ: ຈຸລາລິງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ.
- ຊຸສະລີ ວິງສາລະຕະນະ. (2005). *ເຕັກນິກການນຳໃຊ້ສະຖິຕິ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ພິມຄັ້ງທີ 7*. ກຸງເທບ: ພິມທີ່ ເທບນິມິດການພິມ.
- ດວງເດືອນ ບຸນຍາວິງ. (2011). *ຄູ່ມືສອນພາສາລາວແບບມ່ວນໆສຳລັບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ*. ສາມາຄົມຮ່ວມນ້ຳໃຈກັບເດັກນ້ອຍລາວ(ALC): ພິມທີ່ ໂຮງພິມລາວຢູນິພຣິນ.
- ທິງສະໝອນ ກໍຈະເລີດ. (2015). *ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການຮຽນໃນກຸ່ມວິຊາເລຂານຸການຂອງນັກສຶກສາລະດັບປະກາສະນິຍະບັດວິຊາຊີບ ວິທະຍາໄລພານິດ ການຊະນະບູລີ ຖະໜອມ ແລະ ວິທະຍາໄລພານິດເຂດພົນ ສາລະນິພົນ ກສມ (ທຸລະກິດການສຶກສາ)*. ບາງກອກ: ພິມທີ່ ບັນດິດວິທະຍາໄລມະຫາວິທະຍາໄລ ສຣິຄຣິນທະວິໄຣດ ຖ່າຍເອກະສານ.
- ນາງສາວ ເພວລີ ຜັງດີ. (2013). *ບົດຄັດຫຍໍ້ ໄດ້ສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການຈັດການຮຽນການສອນໃນຫຼັກສູດຂອງພາກ ວິຊາສະຖິຕິຄະນະວິທະຍາສາດ*. ມະຫາວິທະຍາໄລຂອນແກ່ນ.
- ບຸນເຊີດ ພິນໂຍນັນພິງ . (1985). *ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາ ທິດສະດີ ແລະ ການປະຍຸກ ຄະນະສຶກສາສາດ*. ກຸງເທບ: ພິມທີ່ ມະຫາວິທະຍາໄລສຣິຄຣິນທະວິໄຣດ ປະສານມິດ.
- ປຣາພາ ຕຸລານິນ. (1995). *ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ສະພາບການຮຽນການສອນຂອງນັກສຶກສາທາງໄກ, ສາຍສາມັນ ລະດັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ທີ່ ເມືອງຊາດແດນ ຂອງຈັງຫວັດສາແກ້ວ ປະລິນຍານິພົນ ກສມ (ການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່)* . ບາງກອກ: ພິມທີ່ ບັນດິດວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຣິຄຣິນທະວິໄຣດ ຖ່າຍເອກະສານ.

- ພູສະຫວັດ ພູສາຍຄໍາ. (2023). *ບົດວິໄຈ ສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນການສອນວິຊາສຸຂະສຶກສາໃນພາກວິຊາຄູອະນຸບານ-ປະຖົມ. ວິທະຍາໄລຄູປາກເຊ.*
- ພັດທະນັນ ສະອິງທອງ. (1995). *ຄວາມຕ້ອງການໃນການຈັດການຮຽນການສອນ ວິຊາບັນຊີຂອງນັກຮຽນໃນລະດັບປະກາຊະນິຍະບັດວິຊາຊີບ ຊັ້ນປີທີ3ສາຂາວິຊາການບັນຊີ ໃນສະຖານສຶກສາສັງເກດອາຊີວະສຶກສາຈັງຫວັດປະຈວບຄິລິຂັນ ສາລະນິພົນ ກສມ(ທຸລະກິດການສຶກສາ).* ບາງກອກ: ພິມທີ່ ບັນດິດວິທະຍາໄລ ມະຫາວິທະຍາໄລສຣິນຄຣິນທະວິໂຣດ ຖ່າຍເອກະສານ.
- ມາລີ ຫັກສາກອນວິງ. (1989). *ຄວາມເຫັນຂອງສຶກສາວິຊາການອຸດສະຫະກຳທີ່ມີຕໍ່ການສອນ ອະຊີວະສຶກສາ ລະບົບທະວິພາຄີ ຫຼັກສູດປະກາຊະນິຍະບັດວິຊາຊີບ ໃນວິທະຍາໄລເທັກນິກ ສາລະນິພົນ ກສມ (ການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່).* ບາງກອກ: ພິມທີ່ ບັນດິດວິທະຍາໄລ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຣິນຄຣິນທະວິໂຣດ ຖ່າຍເອກະສານ